

ชาลี ศิลปรัศมี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

ร้อยเรื่องเมืองนคร

นาคมินพันวัง

ชาลี ศิลปรัศมี

ความหมายของคำ “นาคมิน” คือพญานาคในกลุ่มแม่น้ำมิน มินแปลว่า เงินยวง หรือชาวดั่งเงินยวงนาคตัวนี้มีชื่อ ผู้เขียน จึงสมมุตินามว่า “นาคมิน” ส่วนคำว่า พัน - วัง หมายถึง บริเวณใดน้ำลึกขนาด ๓ เมตรพญานาคินจะแอบไปนอนเล่น หรือเล่นน้ำอยู่เสมอจึงมีผู้คนพบเห็น นาคมิน ปรากฏอยู่ตลอดแม่น้ำสายนี้จนกลายเป็นตำนานเรื่องเล่า ของชุมชนแม่น้ำมิน ใกล้ตลาดจันดี จนปัจจุบัน

พญานาคหนองแส

ยังมีพญานาค ๒ ตัวอาศัยอยู่ในหนองแสหลวงหรือ หนองน้ำใหญ่ในหุบเขาเป็นพี่น้องกันอยู่มาวันหนึ่งทะเลาะกัน เพราะแย่งกันจับปลาขึ้นมากินทำให้เกิดคลื่นมหาศาลเกิดเสียงสะเทือนฟ้าสะเทือนดิน ร้อนถึงพระอินทร์ลงมาตัดสินว่า ใครชุดแม่น้ำให้ไปออกทะเลก่อนจะให้รางวัลเป็นปลาปึกที่มีเนื้อมากเนื้ออร่อยน่ากิน พญานาคตัวหนึ่งชุดหนองแสไปออกแม่น้ำน่านแต่ไม่ออกทะเล อีกตัวหนึ่งชุดหนองแสเป็นแม่น้ำของ (โขง) จนออกทะเล จึงได้รางวัลปลาปึก โดยมีปลาปึกในแม่น้ำโขงมากมาย แดมพระอินทร์จึงสร้างเมืองให้หนึ่งเมืองคือ เมืองอินทปัตถนคร อินทปัตถคือพระอินทร์ผู้สร้างต่อมาคนนครพนมแย้งว่า อินทปัตถนคร ไม่ใช่เมืองขอมแต่เป็นนครพนมแต่การแย่งชิงพระแก้วมรกตของอาณาจักรพุกามกับอาณาจักรขวานครศรีธรรมราช ข้อนแผนเรือพระที่นั่งพระแก้วไปออกกัมพูชา แสดงว่าอินทปัตถอยู่ที่กัมพูชา ก่อนรัชสมัยละโว้ที่ไปจากเมืองนครไปเชิญเสด็จมาละโว้และปกปิดไว้เป็นความลับจนไปปรากฏปูนกะเพาะที่เขียงรายเมื่อ พ.ศ.๑๗๒๓ ดังนั้นไม่ว่าใครเขียนเรื่องพระแก้วมรกตมักจะเริ่มต้นที่เขียงราย แต่หากทุกคนทราบ ว่า นครศรีธรรมราชสร้างพระแก้วมรกตเมื่อ พ.ศ.๑๒๖๐ ไม่ใช่ไชยาควรจะตกใจตื่นตกใจตามๆ กันโดยเฉพาะคนกรุงเทพฯ

ชาลี ศิลปธรรมิ. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

สารนครศรีธรรมราช ๔๕

กรุงหยัน – กรุงชิง

กรุงหยัน ผู้เฒ่าผู้แก่ของอำเภอกงหราใหญ่ เจ้าของพื้นที่ตำบลกรุงหยันเชื่อว่า ราว พ.ศ.๑๒๐๐ กว่าๆ มีชนเผ่าอารยัน อพยพเข้ามาตามแม่น้ำสินปุน จากกระเป๋เดินบงจะไปนคร พบทำเลภูมิประเทศเหมาะสมจึงตั้งเมืองกรุงหยันขึ้นมา ซึ่งจะตรงกับ พ.ศ.๑๒๐๒ ที่ตั้งอาณาจักรศรีโพธิ์ – ไชยา มีอารยณบางพวกเดินทางทางเรือไปถึงพินูนข้ามเขายอดเหลืองไปลงด้านท่าศาลาเส้นทางชนลันค้าข้ามภูเขาสมัยก่อนนั้นแล้วสร้างเมืองกรุงชิงขึ้น

คลองสินปุน ต้นน้ำอยู่ในเขตจังหวัดกระบี่ ไหลมารวมกับแม่น้ำตาปี ทางฝั่งซ้ายในตำบลสินปุน

พญานาคในอำมรินทร์

ในอำมรินทร์น้ำใหญ่ที่เกิดจากภูเขาพญานาคสี่เศียรยามอาศัยอยู่ก่อนแล้วแต่คงมีขนาดเล็ก ด้วยพระเวทของพราหมณ์ที่มาจากเมืองใหม่ทำให้พระยานาคร้อนตัวทรมานทรมานเลยคิดหนีโดยขุดแผ่นดินคดเคี้ยวไปมา เพราะไม่มีแผนที่ดาวเทียบดินอ่อนตรงไหนก็ขุดตรงนั้นจนไปพบโอ่งน้ำใต้ดินดีใจใหญ่ว่าต้องเจอแอ่งน้ำใหญ่ก็เร่งระดมขุดทั้งกลางวันกลางคืนจนไปทะลุแม่น้ำจันต์

มินใหญ่ – มินเงิน – มินทอง

จากจุดที่แม่น้ำจันต์มาพบกับแม่น้ำมินจะเป็นวังใหญ่ที่นาคมินสถิตอยู่ประจำมากกว่าวังอื่น จากจุดนี้แม่น้ำ ๒ สายผสมกลมเกลียวร่วมกันสนิทร่วมไหลไปออกแม่น้ำตาปีแม่น้ำที่ยาวที่สุดในภาคใต้ แม่น้ำมินผสมช่วงนี้จะเรียกว่า “มินใหญ่” ส่วนแม่น้ำมินที่นาคมินขุดมาตั้งแต่อำมรินทร์มาออกแม่น้ำจันต์จะเรียกว่า “มินเงิน” คือน้ำจะสีชาใส ออกสีฟ้าจะด้วยอิทธิฤทธิ์ของพญานาคหรือเป็นสายน้ำบริสุทธิ์ก็อาจจะเป็นได้ทั้ง ๒ อย่าง

ส่วนอีกสายหนึ่ง จากแม่น้ำจันต์ขึ้นไปถึงอำมรินทร์คูขนานกับมินเงิน เป็นคลองขุดใหม่ประมาณ พ.ศ.๒๔๑๒ ในสมัยพระเจ้าตากสิน (กรุงธนบุรี) และโปรดให้เจ้าพระยาจักรี (แขก) กับ พระยาพิชัย (ดาบหัก) รองแม่ทัพขุดขึ้นมาเพื่อใช้ลำเลียงเสบียงอาหารและอาวุธเข้าโจมตีเมืองนครด้านหลัง โดยพระเจ้าตากสินกับ พระยาสีหราชเดโชเข้าโจมตีเมืองนครด้านหน้าด้วยกองทัพเรือ

ชาลี ศิลปศรี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช. 45(4) : หน้า 69-80.

แต่เวลาโงมตีจึงพระยาตากนั่งช้างพระที่นั่งพังประตูเมืองนคร ด้วยพระองค์เอง เล่ากันว่าท้ายช้าง (คนที่นั่งท้ายช้าง) เกรงพระเจ้าตากจะอันตรายเลยทำให้ช้างถอยหลังพระเจ้าตากโกรธมากทำให้เสียจังหวะเลยใช้ข้อจ้าวที่ถืออยู่ฟันท้ายช้างทันที ท้ายช้างหลบด้วยสัญชาตญาณพระเจ้าตากเลยฟันถูก “พระไชยหลังช้าง” (พระพุทธรูปทรงเครื่องอย่างกษัตริย์เสกด้วยพระเวทชั้นสูงของพราหมณ์ปักไว้หลังช้าง) ช้างถล่น สูญหายไป นักเลงพระเครื่องช่วยกันไปหาราคาสูงส่ง ชอบเรื่องเล่าโหมถั่วของบะเล่าต่อ กองทัพช้างทั้งหมดจะพักพลช้างที่กรมช้างชัยบริเวณวัดพระพรหม วัดพระพรหมท้ายช้างอาจจะเก็บพระไชยหลังช้างมาไว้ที่นี่ เชิญไปหาพบแล้วเอาไปคืนพระเจ้าตากด้วยขอบคุณ)

คลองตะเกียบ

ส่วนแม่น้ำมินที่ขุดลำเลียงเสปียงและอาวุธน้ำพุขึ้นจะเรียกกันว่า “มินทอง” สาเหตุที่ไม่ใช้เงินชนเสปียง เพราะดินเหนียวมากแล้ว จากวันนาคมินขุดถึงปี พ.ศ.๒๓๑๒ ก็เป็นเวลา ๑๑๑๒ ปี ดังนั้นในสายตาสถาปัตยกรรมที่พบเห็นแม่น้ำ ๒ สายขนาดกันไปเหมือนตะเกียบจึงเรียกแม่น้ำมินเงิน และมินทองว่า “คลองตะเกียบ” คือ นครศรีธรรมราช ชอบเรียกแม่น้ำว่า คลอง เพราะอยู่กับทะเลมาตั้งแต่สมัยเกาะโฮลิง พ.ศ.๑๐๐๐ ที่เมืองนครศรีธรรมราชยังเป็นเกาะตามจดหมายเหตุจีน ภิภุขี้จิง พ.ศ.๑๒๒๔

ควนโด

ควนโดปัจจุบันนี้เป็นสำนักสงฆ์ที่กำลังฟื้นฟูมีการบวชเณรภาคฤดูร้อน จากกรอบความคิดของพระจากธรรมกายเดิมเป็นกรณีสงฆ์ที่ชาวบ้านถวายพ้อท่านคล้ายวาจาสิทธิ์ วัดจันดี (ทุ่งปอน) ด้านใต้ของวัดติดแม่น้ำมินตรงที่ตั้งวัดคือ วัดควนโดในอดีตหรืออาจจะเป็นสำนักสงฆ์มาก่อน ก่อนที่จะขุดแม่น้ำมาถึง สำนักหรือวัดนี้เป็นถ้ำมีถ้ำน้ำอยู่โดยรอบ เมื่อแม่น้ำมาถึงสำนักสงฆ์ที่เป็นถ้ำก็จมอยู่ใต้แม่น้ำดังที่เห็นในปัจจุบันถ้ำนี้ถ้ำควนโดจะอยู่ใต้จุดที่แม่น้ำมินเงินมาพบกับ แม่น้ำจันดี จุดที่ ๒ แม่น้ำพบกันเรียกว่า “๒ พบ” สมแปลว่า พบจุดนี้ชาวบ้านปากมือนอกหลาน “นาคมิน” จะเฉลิมฉลอง ๒ พบกันทุกปีหลังวันสงกรานต์หรือหลังวันที่ ๑๓ เมษายน ไม่เกิน ๗ วันทุกปีมีมหรสพสมโภชมากมาย แสดงว่า นาคมินมีวังที่อยู่แน่นอนแล้ว ๒ วัง คือ วัง ๒ พบ กับวังถ้ำควนโด

ปลากด

ปลากดเป็นปลาตัวลือชื่อของมเหยงมีหนวดมีเสียงมีครีบแข็งลำตัวยาวรีคล้ายปลาดุก แต่เนื้อนุ่มออกกรอบออกหวานนุ่มทั้งๆที่ยังไม่ทอด เป็นปลาชอบว่ายตะพึดดิน ชอบขุดดินเหนียวไม่ชอบขุดดินเลน มีมากจนผิดปกติในแม่น้ำมินหรือพระอินทร์ประทานให้เหมือนปลาปัก ปัจจุบันราคาแพงมากโลละ ๓๐๐ บาท ยังมีคนแย่งกันซื้อหรือเป็นอาหารจานโปรดของพญานาค

แหล่งแร่ดินขาว

เมื่อ พ.ศ.๒๕๕๑ กองธรณีวิทยามาสำรวจแม่น้ำมินเป็นการลับ แต่บังเอิญพบกับผู้เขียน ผู้เขียนตกใจมากเมื่อผู้เขียนถามบอกว่าได้แม่น้ำมินคือ แหล่งแร่ดินขาวที่ดีที่สุด หากขุดแร่ดินขาวขึ้นมาแม่น้ำมินจะกลายเป็นทะเลสาบทันที ผู้อ่านคิดว่า นาคมินชอบไหมที่จะได้อยู่ในทะเลสาบ หนองแสหลวง เหมือนบรรพบุรุษ

ชาลี ศิลปศรี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

สารนครศรีธรรมราช ๔๕

ไม้หมาก ๒๐๐,๐๐๐ ปี

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๓ นักเรียน ป.๔ คนหนึ่งที่บ้านอยู่คนละฟากถนนกับวัดควนโดนำก้อนหินขนาด ๑ คืบ กว้างประมาณครึ่งนิ้วฟุตไม่สม่ำเสมอเป็นลายไม้หมากเห็นเป็นเส้นชัดเจนนำไปให้ผู้เขียนที่โรงเรียนวัดจันดี ผู้เขียนส่งไปให้กองธรณีวิทยา กรุงเทพฯ พิสูจน์ เขาส่งผลมาบอกว่า เป็นไม้ตระกูลปาล์ม เมื่อประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ ปี มาแล้วบริเวณแม่น้ำมีแคบเชื่อมจากหินเข้าไปในเนื้อไม้ ทำให้ไม้นั้นกลายเป็นหิน แสดงว่าประมาณช่วงเวลานั้น แม่น้ำมีน้ำ จะไม้ป่าหมากหรือป่าพิชตระกูลปาล์มมากมายน่าเป็นเวลาก่อนนาคมินพันวัง

เหรียญนาคคชชยะ

ชาวบ้านจะเรียกว่าเหรียญนาคคชชยะ เพราะด้านหน้ามีนาคเกาะกิ่งไม้อยู่ท่ามกลางทะเลคลื่นปากคชชยะ ๑ อัน ด้านหลังเป็นตัวหนอนคล้ายตัวหนอนไม่มีตาไม่มีตีนหรือมองคล้ายเรือ ๖ ลำ ตามหลังกันเป็นรูปวงกลม เหรียญโตขนาด ๑.๓ นิ้ว ชาวบ้านนิยมเอาไปทำเบรตามพิธีกรรมแล้วตัวเลขปรากฏขึ้นมา เหรียญนี้ ดช.เจษฎา ป.๕ นำไปให้ผู้เขียนบอกว่า พบที่วัดควนโดนเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๔ ผู้เขียนตะครุบทันที ถามว่า เธอขายครูเท่าไร เด็กตอบว่า ๕๐ บาท ผู้เขียนคิดว่า หากเธอขายสัก ๑๐๐ บาท ครุยังเอา ผู้เขียนตีความว่าจะมีการเดินทางทางเรือ จากกรุงหยันมาออกวัดควนโดน ตามแม่น้ำแล้วทั้งเหรียญไว้ที่นี้หรือ ถ้าวัดควนโดนเป็นจุดผ่านจากทุ่งใหญ่ เมื่อขึ้นจากแม่น้ำถึงปุ่น แล้วจะเดินไปหัวเมืองหลักช้างซึ่งเป็นท่าเรือมีตลาดการค้าไปหัวท่า วัดมะนาวหวานเส้นทางเข้าเมือง นครก็ได้

แต่ชาวบ้านและเด็กๆที่ชอบไปอาบน้ำบนแผ่นหินวัดควนโดนได้น้ำมักพบสมบัติชิ้นเล็กชิ้นน้อยอยู่ประจำ ผู้เขียนมักจะตำหนิสั่งสอนเด็กว่าอย่าชะล่าใจเดี๋ยวเข้าไปได้น้ำแล้วออกมาไม่ได้หรืออาจจะเจอ พญานาคสีเงินยวง ขึ้นมาจรวดหรือไม้ก็เห็นจะอยู่กับคุณนาคแล้วท่านพ่อ

ต่อมาเขาเชิญผู้เขียนไปสัมภาษณ์ประวัติศาตร์ภาคใต้ที่โรงแรมทวินโลตัส อำเภอเมืองมีชาวไทยมุสลิม มาวางของขายหน้าห้องประชุม ผู้เขียนเลือกผู้ชายคงแก่เรียนแต่งกายมุสลิมวางของขายหน้าห้องประชุม เดินกำเหรียญ นาคคชชยะเข้าไปแบมือให้เขาเห็นตรงหน้าโดยไม่พูดอะไร ผู้ชายคนนั้นหงะไปข้างหลังด้วยความตกใจแล้วเงยดูหน้า ผู้เขียน

“อะไร” ผู้เขียนถาม ไอ้หมอนั้นอึ้งแล้วยกมือไหว้ในมือผู้เขียนค่อยๆหยิบไปอย่างทะนุถนอมพลิกดูหน้าหลัง ๒ - ๓ ตลบ แล้วพูดว่า - คำพูดนั้นทำให้ผู้เขียนตกใจและภาคภูมิใจ เขาพูดว่า - กรุณาฟังให้ดี - เขาพูดว่า

“เหรียญที่ลึก ๘๕๒ ปีที่นมีมุอำมหัดหนีจากเมืองเมกกะ ไปสู่เมดินะ” ผู้เขียนหยิบกลับมายกมือไหว้แล้ว บอกว่า

“ขอบคุณ” ปัจจุบันเหรียญนี้ขอกองอยู่ตรงไหนก็ไม่รู้ เพราะมันมากและไม่มีที่อันควรกับตำแหน่งจะเก็บเพราะ มีโบราณวัตถุติดอันดับโลกมากมาย (ว่าเขานั้น)

ชาลี ศิลปธรรมิ. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช. 45(4) : หน้า 69-80.

พญานาค

พญานาคจะมี ๓ ประเภทคือ

๑. พญานาคที่เป็นสัตว์ หรือใหญ่จนมีหนวด แบบนี้อาจจะพูดรู้เรื่องหรือไม่รู้เรื่องเป็นตัวละครที่สำคัญหลายเรื่อง เช่น ในขณะที่พ่อแม่ของบุเรงนองกำลังขึ้นตาลมีพญานาคใหญ่มาขดตัวล้อมบุเรงนองที่นอนบนผ้าอ้อม

เรื่องที่ ๒ ในขณะที่พ่อแม่เก็บข้าว วางหลวงพ่อกวดในเบาะในเปลได้ร่มไม้ พ่อแม่ตกใจเกือบตายประมาณ พ.ศ.๒๑๐๐ แต่พญานาคนี้กลับคายลูกแก้ว ใส่เบาะไว้ ลูกแก้วพญานาคนี้ต่อมาได้ผูกกรอด้วยเส้นทองอยู่ที่วัดมอญนิมมาวาส สงขลา ต่อมาได้สูญหายไปเมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๓

๒. พญานาคที่แปลงร่างเป็นมนุษย์ได้ (มานพ) ได้พญานาคแบบนี้ น่าจะพูดได้ด้วยหน่อย บางครั้งก็เป็นพราหมณ์ฤๅษีก็พอค่อยเข้าใจไม่ซื่อเหมือนประเภทแรก

๓. พญานาคแปลงร่างเป็นเทพหรือเทวดาได้ เช่นมังกรในทะเลสาบหนานไผ่ของจีน พญานาคแม่น้ำโขง พญานาคจากนาคพิภพขึ้นมาเที่ยวในโลกมนุษย์ หากพญานาคแบบนี้มีได้เลย จะขอหยวนซอเบอร์ก็จะได้ แต่หากพญานาคตอบว่า “กูไม่รู้จัก” ก็ตัวใครตัวมันละคุณโยม

ภูเขาหินปูน

ภูเขาหลวงเกิดขึ้นเมื่อประมาณ ๖๐๐,๐๐๐,๐๐๐ ปีที่แล้วพออายุ ๔๕๐,๐๐๐,๐๐๐ ปี น้ำจะลดจากยอดเขาหลวงไหลลงทางตะวันตกตั้งนั้นภูเขาหินที่เกิดจากเปลือกหอยทับถมกันใต้น้ำก็จะโผล่ขึ้นมามากมาย เช่น แถบลานสกา หุ่นสูง ฉวาง หุ่นใหญ่ กลายเป็นภูเขาหรือ ถ้าปรากฏให้เห็น หากมีพญานาคทะเลแอบอยู่ในถ้ำได้น้ำพอถ้าแปลนขึ้นเหนือน้ำเป็นถ้ำบก จูทะเลอาจจะปรับปรุงตนเองจนคล้ายพญานาคไป แต่ออกไปไหนไม่ได้ เพราะสิ่งแวดล้อมไม่เหมาะกับตน หากในถ้ำมีโพรงลึกมีน้ำตึงขัง น้ำฝน หรือมีปลา มีบกก็หวนคอปญานาคไปไม่ใช่หวนคองเอง

วัดเกาะเทวดา

วัดเกาะเทวดา อำเภอดงหลวงสร้างเมื่อ พ.ศ.๒๔๖๗ โดยพ่อท่านครูฐิต วัดวังม่วงเป็นลูกครึ่งจีนจากสงขลา มีรูปปั้นที่วัดควนสูงเหมือนมากแต่พ่อท่านชราภาพอายุประมาณ ๙๐ ปีก็มีญาติพี่น้องจากสงขลา มารับกลับไป

ปัจจุบันดูเหมือนเกาะเหมือนเกาะรวมทางไปกรุงหยันเทวดาที่เรียกหมายถึงพญานาคใหญ่ขนาดตันกล้วยตานีขนาดใหญ่สีออกดำแดงคือลำตัวดำด้วยเกล็ดแต่หงอนและหน้าออกแดงการปรากฏตัวที่เห็นสูงจากพื้น ๒ เมตร ขณะคนกำลังเก็บข้าว คือ นางหลัด เทพพิชัย ผู้เล่าผู้เขียนขณะที่เห็นกำลังเก็บข้าวอยู่ ๓ - ๔ คน ช่วงบ่ายแดดร้อนลมตกกำลังนิยนาทเทวดาอยู่พอดีเทวดาก็โผล่หัวขึ้นมาห่างกันไม่ถึง ๑๐ ก้าวแสดงว่าเทวดาแอบฟังคนนิยนาทมานานแล้วผู้เล่าและเพื่อนจะร้องก็ร้องไม่ออกด้วยความตกใจยกมือไหว้ขอชีวิตอย่างเดียวเพราะจะวิ่งก็ไม่รู้จะวิ่งไปไหนด้วยต้นข้าวสุกเต็มท้องทุ่ง

ชาลี ศิลปธรรมี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

เมื่อผู้คนนิทานหาหน้าใจแล้วเทวดาก็ทำห้ายี่มๆก่อนเป็นหน้าไปทางเกาะที่มีต้นไทร ๑๐,๐๐๐ ปีอยู่ที่นี่ ซึ่งเต็มไปด้วยคุณลึงวอกทางยาว ผู้อ่านคงคิดว่าคุณเทวดาจะเสด็จไปหาคุณลึงวอกทำไม ที่ไม่เจียะคนชอบแอบนิทาน ก็นับว่าบุญแล้ว มีเรื่องเล่าว่า พ.ศ.๒๕๔๕ ช่วงน้ำท่วมใหญ่คุณเทวดาว่ายน้ำข้ามสายโทรเลขรถไฟไปอยู่เกาะรวม ทางไปกรุงหยันเรื่องนี้น่าสนใจ หรือไปเยี่ยมนาคมินเพื่อนต่างสี แต่เมื่อประมาณ พ.ศ.๒๕๔๒ โยมหญิงที่อยู่ประจำวัด บอกว่า เทวดามาบอกเข้าฝันว่า ท่านกลับมาประจำอยู่ที่ต้นไทรแล้วด้วยคืนนั้นมีเสียงดังมากเหมือนค่าง ชะนีหรือกูดผี ปีศาจตื่นตัวตกใจส่งเสียงหลายเสียงตามลักษณะของตอนอยู่นานประมาณ ๕ นาฬิกาจะเป็นการแสดงความคิดใจที่เทวดา กลับมาหรือโกรธที่ถูกเทวดามาไล่ที่ด้วยอยู่นานแล้วไม่จ่ายค่าเช่า ผู้เขียนไปถึงวัดนี้ทุกครั้งจะตรงไปไหว้พระโศก และพ่อเทวดาทุกครั้ง แต่นิมานยกายนาคมินมาอยู่ด้วยหรือไม่อาจทราบได้

พญางูดำแสดงความมีตัวตน

ในการสร้างสะพานคอนกรีตข้ามแม่น้ำมินราว ๓๐ ปีมาแล้วในการขนดินเกดักด้วยรถ ๑๐ ล้อ มากมายน้ำ ฟุ้งฟุ้งผาดให้แคบเข้า เพื่อสะดวกแก่การทำสะพาน บังเอิญคืนนั้นฝนตกหนัก รถ ๑๐ ล้อคันพระเอกมาใกล้ถึงจุด ที่จะเทดินก่อนถึงคอสะพานประมาณ ๑๐ เมตร นายหัวกับลูกน้องมองเห็นขอนไม้ขนาดตันกกล้วยตานีขนาดใหญ่ สูงจากพื้นถนน ๑ ฟุตเศษไม่มีใครเอามาวางไว้หรือเพื่อนจะแกล้งเพราะรอบที่แล้วไม่เห็นมีจึงใช้ให้ลูกน้องลงไปดูขณะ ที่ฝนกำลังตกพรวด เมื่อลงมาดูทางซ้ายก็แล้วทางขวาก็แล้ว มองไม่เห็นหัว ขอนไม้ทางขวามือมันจะอยู่ตรงไหนเพราะ มันยาวหายไปลงในคูข้างทาง เมื่อต้องแสงไฟหน้ารถ ขอนไม้ก็มองเห็นเป็นเงามืดละเลื่อมเมื่อถูกฝน ช่างนายหัว ก็ตะโกนโหวกเหวกให้ลูกน้องยกขอนไม้ออกไป ลูกน้องก็เอาจอบขุดเข้าไปยกที่จิ้งจอกว่าฮึดๆ นึกๆ แข็งๆ แต่ไม่ได้ แข็งเหมือนขอนไม้แต่กลับปล้นนั้นขอนไม้ก็เขวไปทางรถเหมือนกับใครมาถีบขอนอีกข้างหนึ่ง

“งู” ลูกน้องตะโกนสุดเสียง แต่พอมาถึงรถกลับไม่มีนายหัวอยู่ในรถก็วิ่งทิ้งรถไว้อย่างนั้นกลับไปทางฟุ้งผาด ท่านผู้เขียนลองทายดูซิว่า นายหัวคนชั่วร้ายไปไหน ขอโทษหรืออยู่ที่บ้านพักแล้วเพราะวิ่งเร็วกว่า พญางูตัวนั้นหายไปไหนหรืออยู่ในวังควนโต หรือมีอยู่แถวสะพาน ปัจจุบันที่คอสะพานมีรูปปั้นพญานาคตัวนั้นเป็นรูปรูปร่างองดังไว้

ชาลี ศิลปศรี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

ข้างรูปปั้นพ่อท่านคล้าย ที่จริงตัวจริงไม่น่าจะใช่รูปของท่านจะเป็นรูปเหมือนหรือรูปหลาม ฝ่ายผู้เขียนไม่รู้วิธีไหนเห็น
นำลูกเสือชาย ป.๕ - ป.๖ ประมาณ ๓๐ คนไปนอนพักแรมที่ศาลาหลังนั้นตรงคอสะพาน ๑ คืน ในปี พ.ศ.๒๕๓๓
เพื่อให้ผ่านการเดินทางไกลและการแรมคืนและประดับเครื่องหมายวิชาชีพพิเศษ หากคุณเทวดามาหาคืนนั้นทั้งครู
ทั้งนักเรียนคงเข้าไปอยู่ในห้องพญานาคหมดแล้วอย่างนี้เขาเรียกว่า “แอบอิง”

จะเข้แม่น้ำมื่น

เมื่อตอนผู้เขียนยังเด็กราว พ.ศ.๒๕๐๐ แม่ยังเล่าให้ฟังถึงความซุกซมของจะเข้ที่คลองมิน ความดูร้าย
เวลาคนข้ามสะพานไม้หมากอันเดียว วิธีล่อจะเข้ด้วยเบ็ดขนาดใหญ่และการล่อจะเข้ด้วยหมอนแพหยวกกล้วยทำให้
เห็นภาพพจน์และประทับใจตลอดมา

แต่มีจะเข้พระเอกตัวหนึ่งอาจจะอายุมากพอๆกับนาคมินเพราะกลายเป็นจะเข้เผือกคู่ปรับอย่างพอพิศพอ
เหวี่ยงที่กลายเป็นตำนานเล่าขานสืบต่อมาจนปัจจุบัน ชาวบ้านเรียกพญางจะเข้เผือกนี้ว่า “พันวัง” หมายถึง มีวังน้ำ
ที่อยู่มากมายอาจจะเทียบกับจำนวนพันได้

จะเข้ที่แม่น้ำตาปีสุราษฎร์ธานีตรงท่าข้ามมีตำนานเล่าจะเข้ตัวเอกชื่อ ขุนพันวังยกชั้นหมากไปขอลูกสาว
คนสวยของขุนตาปี แต่ที่แม่น้ำคือมีโอรสภักดิ์ด้วยแควียงสระชื่อขุนพันวังมีอำนาจปกครองกลุ่มแม่น้ำตาปี กลุ่มแม่น้ำมูล
ในอีสานและกลุ่มแม่น้ำโขงในอาณาจักรขอม จนต้องสร้างวังที่ประทับมากมายเทียบเท่ากับจำนวนพันจึงถูกเรียกว่า
ขุนพันวัง และขุนพันวังนี้คือพระบิดาของเจ้าชายพันพาน (พานทองคำ ๑,๐๐๐ ใบ ราชบุตรเขยขอมที่มาของคำว่า
P' an P'an พุนพินในปัจจุบัน)

ส่วนเรื่องไกรทองปราบพญางจะเข้ชาละวันในเมืองพิจิตรก็มีพญางจะเข้ชื่อขุนพันวังเป็นตัวละครสำคัญตัวหนึ่ง
อ้าว...ที่นี้ก็มาถึงบทสรุปว่า อันชื่อ พันวังต้องเป็นชื่อของจะเข้ตัวพระเอกโดยได้เค้าเงื่อนมาจากขุนพันวังมหาสาร
๓ กลุ่มน้ำแห่งเวียงสระ (Chitu - ดินแดง) ดังนั้นจะเข้ดังๆทุกน้ำน้ำมักจะเรียกกันว่า “พันวัง” ส่วนไอ้เคี้ยมจะเข้ยักษ์
ที่ชุมพรที่ดังทะลุโลก จนกลายเป็นภาพยนตร์มาแล้วจะเข้ชื่อพันวังหรือเปล่าต้องไปถามคนชุมพร หรือคุณพันวังที่แม่น้ำ
มินอุทิศสำหว่ายนํ้ามาจากท่าข้าม สุราษฎร์ธานีก็ไม่ต่างกัน

ความอายุยืน

ความอายุยืนของจะเข้ล่อคราบ ความอายุยืนของจะเข้เกล็ดจะเข้เย็นเป็นดั่งสะเก็ดไฟไปเรื่อยๆ เหมือนกับเต่า
แต่ทั้งนี้และจะเข้ต่างเป็นสัตว์มีกระดูกสันหลังมีเลือดสีแดง แต่คุณเข้ชอบตากแดดบนหาดหรือบนขอนไม้
แต่คุณนาคมินชอบว่ายน้ำและแอบอยู่ตามน้ำตื้นเมื่อแดดจัดและที่จำเป็นที่สุดคือในวังน้ำที่มีปลามากฝ่ายคุณเข้
ก็ชอบกินปลาหากไม่ได้กินคนหรือสัตว์อื่นเช่น หม่า วังที่ลงอาบนํ้าบางที คุณเข้ก็จะพาคุณวูลงไปอาบนํ้าในที่ลึกๆ
แล้วก็ไม่กลับมา เมื่อมีใครมาถามหาคุณเข้ก็จะอึ้งเป็นนัยๆ จากความอายุยืนทำให้ทั้ง ๒ ตัวเอกของเรื่องนี้เป็นสีขาว
ชาวบ้านในกลุ่มแม่น้ำมื่นจึงมักจะเรียกว่า ตำนานจะเข้เผือกกับงูเผือก แต่หากเรียกแบบนักเขียนจะเรียกว่า
“นาคมินพันวัง” ก็จะดูดีดูเท น่าจะสร้างเป็นภาพยนตร์

ชาลี ศิลปธรรม. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

สารนครศรีธรรมราช

ที่อยู่ของพันวัง

ที่อยู่ของพันวังจะอยู่ตรงท่าข้ามหรือสะพานคอนกรีตข้ามแม่น้ำนังปัจจุบันที่ทอดตัวเข้ามาสู่ตลาดจันดีไปท่าทรายวัดควนสูง จรดปากน้ำนังที่แม่น้ำตาปี บริเวณวัดปากน้ำที่แข่งเรือยาวประเพณี วังแห่งหนึ่งที่พันวังชอบคือตรง ๒ สบที่แม่น้ำนัง น้ำขึ้นพบกับแม่น้ำตาปีโดยตรงทำโรงเลื่อยวัดปากน้ำต่อมาไม่มีโรงเลื่อยไม้ มีวัดและโรงเรียนขึ้นมาแทน (วัด - โรงเรียนบ้านปากน้ำ)

โดยเฉพาะบริเวณวัดควนสูงมีวังขนาดใหญ่หรือเวียงน้ำลึกอยู่มากหลายวัง ซึ่งนอกจากคุณพันวังยังมีจะเข้เด็กเพิ่งเกิดใหม่มีบรื้อย บางแห่งมีพรายน้ำก็มาจ้องวังอยู่ด้วย แต่คุณเข้ไม่ได้ว่าอะไรส่งสยพพรายมาเข้าที่ตามปกติ

มหาสมบัติที่วัดควนสูง

พ.ศ.๑๗๙๐ พระเจ้าจันทรภาณุศรีธรรมมาโคกราช (พงษาสุระ) ทรงสร้างพระบรมธาตุเจดีย์เมืองนครองค์ปัจจุบัน ตามลายแทง ๑ ใน ๓ ของพระยานคร (พิศ) บอกว่า เจ้าสามจอมจากกัมพูชาผู้เป็นพระญาติวงศ์นำเรือ ๑๕๐ ลำเอาเรือบรรทุกทองคำแท่ง และเงินมาร่วมสร้างพระธาตุเจดีย์ แต่แม่น้ำจันดี แม่น้ำนัง กระแสน้ำเชี่ยวแรง น้ำลึก มีต้นไม้เกาะเกาะสะดวกที่จะเดินเรือมีบรื้อยลำเป็นกระบวน เมื่อเข้าอ่าวบ้านดอนมาตามแม่น้ำตาปีก็เกยตื้นอยู่แถววัดควนสูง จึงเอาสมบัติบางส่วนไปสร้างพระธาตุที่เหลือก็บรรจุในวิหารชื่อวิหารสามจอม ทางเข้าทางขวามือเมื่อเข้าในวัดพระธาตุ ปัจจุบันเปลี่ยนชื่อเป็นวิหารศรีธรรมมาโคกราชเปลี่ยนชื่อเขาทำไม?

วัดควนสูง อำเภอฉวาง จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในขณะนั้นนางพญาจันดีและนางพญาเถิดขาว เพิ่งทำสงครามร่วมกันเสร็จใหม่ๆ แถววัดมะนาวหวาน เมื่อ พ.ศ.๑๗๘๕ แต่กินกันไม่ลง พระเจ้าจันทรภาณุฯ จึงสั่งให้มาสร้างวัดควนสูง เมื่อ พ.ศ.๑๗๙๔ โดยขุดหินดินทรายถมมหาสมบัติเป็นภูเขา ๓ จอม ๓ ยอดเขาชาวบ้านเรียกว่า ควนสูง โดยจอมที่ ๑ แกะสลักรูปเจ้าสามจอมสถิตไว้ จอมที่ ๒ แกะสลักรูปนางพญาจันดี จอมที่ ๓ แกะสลักรูปนางพญาเถิดขาวสถิตไว้ หินทรายที่ใช้ชาวบ้านขอม

ชาลี ศิลปรัศมี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

แกะสลักคือหินทรายแดงบริเวณวัดนั้นเอง โดยพระเจ้าจันทร์ภาณุฯ ทรงมอบพระพุทธรูปทรงเครื่องทองคำแท้ มาเป็นตัวแทนพระองค์ไว้ในวิหาร ส่วนยอดเจดีย์ใหญ่เป็นพระบรมสารีริกธาตุ (กระดูกพระพุทธรูป) บรรจุในลูกแก้ว สีแดงปนเหลืองสุกปลั่งขนาดผลหมากสุกเมื่อแสงจันทร์แสงแดดมากระทบพระบรมสารีริกธาตุแบบนี้เคยบรรจุที่วัดใต้ (ราชบูรณะ) อีกแห่งหนึ่งในสมัยอยุธยาตอนปลายปัจจุบันอยู่วัดสวนขัน - วัดเหนือ

ส่วนพระธาตุองค์เล็กบรรจุในผอบเงินผอบทองสลิดไว้ใต้พระพุทธรูปมากมาย เมื่อ ๖ -๗ ปีที่แล้ว เจ้าอาวาสคนเดิม (วัยหนุ่ม) ยังเอาออกมาอวดผู้เขียนขณะนั้นไม่ทราบร่องรอยของพระธาตุ

เสียงม้องอันศักดิ์แห่งทาน

มหาพรหมณ์อุตตมะ (ไควนิกาย) พระสวามีนางพญาจันตีแห่งเวียงสระ (โคหิสิหราชคูหาวิวะ) เป็นผู้ทำ พิธีฝังมหาสมบัติด้วยพระเวทย์สูงพวยพระช้างขึ้นหรือข้างแรม ๑๕ ค่ำจะมีเสียงม้องดังกระหึ่มขึ้นมาจากใต้ดิน ราว ๕ โมงเย็นทุกคืนจนชาวบ้านรู้จักกันดีเสียงม้องเป็นการบอกเตือนว่าสมบัติที่ฝังไว้เพื่อบูชาพระบรมธาตุเจดีย์ เมืองนครเพื่อเป็นอันศักดิ์แห่งทานใครอย่ามาแตะต้องตายแน่

เมื่อปี พ.ศ.๒๕๐๔ ขุนพันรักษ์ราชเดช พร้อมตำรวจ ๓๐๐ คน มาขุดหาสมบัติแต่ไม่ได้อะไรไป นอกจากชีวิตเก่าๆ ของท่านแต่อกินหารที่ปรากฏขึ้นมามากมายจนน่าสยดสยองนัก โดยมีร่างทรงของมหาพรหมณ์ อุตตมะออกมาคุยกับที่อาจารย์ของขุนพันรักษ์มันหยดเหมือนบอลโลกบราซิล ๒๐๑๔

สถานการณ์ปัจจุบัน

กาลเวลาจะเป็นผู้เปลี่ยนแปลงทุกอย่างแม้แต่มหาสมบัติที่วัดควนสูงดังนี้

๑. พระพุทธรูปเหมือนเจ้าสามจอมปัจจุบันถูกแปลงร่างเป็นหลวงพ่อกกลางวัด วัดควนสูงมีทองคำแท่ง ๔ ก้อน อยู่ในองค์พระ

๒. พระพุทธรูปเหมือนนางพญาเลือดขาวปัจจุบันถูกลบหน้าผู้หญิงเป็นพระพุทธรูปโดยพ่อท่านคล้ายไปสลิด เป็นหลวงพ่อกกลางวัดสามัคคีनुกุล อำเภอลำปาง

ชาลี ศิลปศรี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

เหมาะกับกระแสน้ำไม่ว่าจะเอียงกรายไปทางใดดูสรรพสัตว์ทั้งหลายจะเกรงบารมีลีลาตเลื้อยอย่างทรงอำนาจในพิษ
ร้ายที่จะพ่นออกมาเป็นพิษร้ายหรือเพลิงเผา แต่ดูเหมือนว่าขุนพันวังยังคิดไปไม่ถึงถึงเพราะยังทำร่างอยู่เสมอเหมือน
นักเลงระดับก๊วยทั้งหลาย

สาเหตุแห่งทุกข์

นาคมินก๊วยทวนน้ำกลับไปยังของตนโดยพยายามว่ายตามร่องน้ำใสสะอาดที่เคยว่ายไปมา ซึ่งขุนพันวัง
จะรู้ปมด้อยนี้ดีจึงสั่งให้ลูกน้องระดับมือสังหารกวนน้ำในแม่น้ำให้ขุ่นขึ้น โดยเฉพาะร่องน้ำที่นาคมินเคยว่ายไปมา
ทำให้น้ำขุ่นคลั่งจนนาคมินมองไม่เห็นทางชัดเจนว่ายไปทางไหนก็เจอแต่ลูกน้องจะเขี้ยวไปทางใดก็เจอแต่น้ำขุ่นคลั่ง
ด้วยขี้ตม และดูเหมือนว่าเสียงหัวเราะเยาะของบริวารขุนพันวังจะดังประสานกันไปตลอดคุ่น้ำ โศกคดีที่โดนผิดพรางตัว
รอดพ้นคมเขี้ยวจะเข้ามาได้ด้วยท่าทางทั้งหมดให้ดูเป็นกระแสน้ำไหลจะเขี้ยวไม่รู้ว่ นาคมินอยู่ตรงไหน เลยกลับถึง
วังโดยสวัสดิภาพ

การกวนน้ำแบบนี้มีอยู่เสมอตลอดเวลา ๓ เดือนของการเข้าพรรษา มีสัตว์ผู้ขาดหลายตน
มาหานาคมินให้แสดงอิทธิฤทธิ์ปราบจะเขี้ยวเผือกให้ได้แต่นาคมินรู้ว่า การใช้มนต์พรางตัวให้ดูเป็นสายน้ำไหลพญางจะเขี้ยว
เผือกขุนพันวังก็ทำได้ ดังนั้นสักวันหนึ่งขุนพันวังต้องหลอกจับตนได้แน่นอน เพราะเป็นอิทธิฤทธิ์พื้นฐานของเขียน
สรรพสัตว์ที่เปลี่ยนสีกายจากสีธรรมชาติของเผ่าพันธุ์กลายเป็นสีขาวเผือกนับว่าอยู่ในระดับเขียนไม่กินอาหารอะไรเลย
ก็อยู่ได้ ในขณะที่สัดหนึ่งอยู่จะคอยกินแต่สารอากาศเท่านั้น ก็ยิ่งทำให้ทุกอณูในร่างกายโปร่งใส สามารถควบคุมกาล
จักรในตนเองได้แยกธาตุดินน้ำลมไฟในตัวให้โปร่งใสเบาลอยได้ ย้ายที่ได้ไม่ทำร้ายผู้อื่น ผู้อื่นก็ทำร้ายตนไม่ได้
แถมมีอำนาจที่ไม่รู้ที่มาเข้ามาช่วยอย่างน่าอัศจรรย์ ดังนั้นการปราบพญางจะเขี้ยวเผือกต้องรู้ว่าขุนพันวังมันเป็นเขียน
ระดับใด หากยังใช้ลูกน้องคอยก่อแค้นคนอื่นแสดงว่ามันยังมีอิทธิฤทธิ์ต่ำ จะกะทืบมันเมื่อไรก็ได้ แต่ควรหาวิธี
ที่ไม่เป็นบาปที่ดีที่สุดเพราะการทำบาปแม้ทำกับศัตรูมันจะลดอิทธิฤทธิ์ของเราลงไปด้วย สัตว์เหล่านั้นจึงเข้าใจ
กรรมานุสสติที่พญานาควิเศษนามนั้นจึงกล่าวสาธุขึ้นพร้อมกันว่า “โฬสัตว์ โฬสัตว์!!” แล้วสาจากไป พญานาคมิน
กลับอึ้งแหม้อย่างเบิกบานแล้วคิดว่าสัตว์เหล่านี้มันด่ากูหรือเปล่า? (อายุนาคมิน ประมาณ ๑๓๐๐ ปีเศษหมดอายุ
เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๕๐๔)

อาถรรพ์ ๒ สบ

พญานาคคิดว่า พญาพันวังก็น่าลูกน้องส่งลอยขึ้นไปต้นน้ำเสมอทั้งผ่านถ้ำควนไต่ต้นน้ำและ ๒ สบ
ที่แม่น้ำจันตีมาพบกันแม่น้ำมิน มันพาบริวารเข้ามาหาภิกษุในเขตเราแต่มันไม่เกรงใจเราคอยแกล้งเราอยู่เสมอ
เวลาเราไปไหว้พระธาตุที่วัดควนสูง อยู่กระนั้นเลยน่าจะจำกัดเขตของขุนพันวังไว้บ้าง ด้วยขณะนี้มันมีมนุษย์มาอยู่อาศัย
มากขึ้น เขาไม่สะดวกที่จะลงไปหาปลาในแม่น้ำ ไม่สะดวกที่จะลงไปอาบน้ำหรือกิจกรรมอย่างอื่นเขาจึงใช้อาวุธ
เช่นเบ็ดขนาดใหญ่ออกหล่นหลาว แม้แต่ปืนไฟคอยยิงทำลายชีวิตของจะเขี้ยวทั้งหลาย ซึ่งมนุษย์เหล่านั้นจะทำร้าย
จะเขี้ยวได้เมื่อมันลอยขึ้นมาบนผิวน้ำเท่านั้น โอกาสกำจัดจะเขี้ยวของมนุษย์จึงดูจะไม่มีเลยอย่ากระนั้นเลยหากเราให้จะเขี้ยว
ต้องลอยน้ำทุกครั้งที่ผ่านมาในเขตเราก็น่าจะดี และจุดที่เหมาะสมที่สุดคือ ๒ สบ เพราะผู้คนผู้มีอายุจะสามารถ
มองเห็นจะเขี้ยวตัวได้ ๓ ทิศทางได้เปรียบจะเขี้ยวที่อยู่ในน้ำอยู่แล้วอันตรายของตนก็มีอายุและบารมีพอสมควรแล้ว

ชาลี ศิลปรัศมี. (2558, เมษายน) “นาคมินพันวัง” สารนครศรีธรรมราช.
45(4) : หน้า 69-80.

สารนครศรีธรรมราช ๔๕

หากจะละโลกนี้ไปก็น่าจะได้อะไรอันสมควรแล้ว คิดได้ดังนั้นแล้วพญานาคมินก็ทำให้เป็นสุนิรันดร์หรือทำให้เป็นศูนย์แล้ว ค่อยลดเลี้ยวไปตามร่องน้ำที่เคยไปมาจากวัดควนโคตรตรงไปวัง ๒ สบ ลงบึงอยู่ ณ จุดแม่น้ำทั้ง ๒ มาพบกันด้วยแรงซัดของตน ตั้งจิตอธิษฐานด้วยบุญบารมีที่สร้างแม่น้ำขึ้นให้ประชาชนได้กินได้ใช้ได้อาศัยบารมีชาติปางก่อน บารมีอันสูงส่งแห่งทานกุศลสามจอม และบารมีพระพุทธรูปประเสริฐสถิตแล้วบนนภคกุลแก้วนิอันเรืองรองแผ่บารมีปกป้องสรรพสัตว์ทั้งหลายในวัน ๑๕ ค่ำวันเพ็ญและคืนมาขอให้เพลิงพิชและเพลิงเผาผลาญแห่งข้าวจมอดไหม้พสุธาตุดินน้ำ ณ จุดนี้ให้คงร้อนเร้าอยู่ชั่ววันรันดร์แม้สรรพสัตว์ทั้งหลายผู้ว่ายน้ำผ่านมาจะต้องลอยตัวขึ้นสู่ผิวน้ำปรากฏกายให้มนุษย์ทุกผู้และสรรพสัตว์ผู้ยังตกอยู่ในทะเลแห่งทุกข์ทั้งหลายได้มองเห็นตัวตนชัดเจนของเจ้าเพื่อยังประโยชน์ให้เขาตามใจปรารถนาเกิด”

ฉับพลันนั้นหากใครแอบดูตรง ๒ สบ จะเห็นพระเพลิงพิชสีแดงปนเหลืองผุดพุ่งขึ้นมา จากใต้น้ำแผ่เป็นวงกว้างน้ำเดือดปุดเหมือนถูกต้มถึงจุดเดือด ใต้น้ำสว่างไสวดังกลางวัน ฉับพลันเมฆหมอกมืดคลุมขึ้นด้วยไอน้ำที่ถูกเผาผลาญแล้วตกลงมาเป็นห่าฝน พญานาคมินเงยหน้าขึ้นมองฟ้า ฟ้าที่แลบอยู่แปลบปลาบก็ลงมาเกาะรอบตัวลีลนยวงแล้วเปล่งแสงออกจากกัน ร่างสีขาวดั่งเมฆบริสุทธิ์ของนาคมินก็จางหายไปอย่างไร้ทิศทาง และว่างเปล่า

ความเป็นจริงที่น้ำหวนไหว

ตั้งแต่บัดนั้นมาจะเห็นทุกตัวที่ว่ายน้ำผ่าน ๒ สบ จะต้องลอยตัวขึ้น เพื่อให้มนุษย์มองเห็นและกำจัดไปทีละตัว ๒ ตัวจนหมดตำนานจะเข้แห่งแม่น้ำมิน แล้วขุนพันวังหายไปไหน อพยพกลับไปหาข้ามที่สุราษฎร์ธานีหรือเปล่า หรือตายด้วยหมาล่ามบนแพหยวกกล้วยที่มีเบ็ดขนาดยักษ์ล้อมรอบตัวหมาหรือเปล่า เรื่องนี้ใครคิดสงสัยก็แต่งเงินกับวังทองที่เป็นมาย

ขอให้เสียงส้องอันสูงส่งแห่งทานจากวัดกุฎาสามจอม จงเป็นเสียงดลบรรดาลในจิตใจของสรรพสัตว์ตลอดทั่วกลุ่มแม่น้ำมินและแม่น้ำแม่จันดี ให้ยึดมั่นในผลบุญที่ทำมาในอดีตชาติทำให้สะอาด สว่าง และสงบดังพระโพธิ์สัตว์นาคมินและอยู่เป็นสุขไม่รู้จบไม่รู้สิ้นจวบจนแม่น้ำมินจะเหือดแห้งไปด้วยเพลิงพิชเพลิงเผาของพญานาคราชผู้ประเสริฐนั้นเทอญ

ปล. หากมีแรดเตอรืมาซัดคนขาวได้แม่น้ำมินจะเจอกับเพลิงพิชเพลิงเผาของพญานาคมินหรือเปล่าเรื่องนี้ต้องตามไปดู

